

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Υπόθεση Αρ. 975/2014)

13 Ιανουαρίου, 2016

[ΛΙΑΤΣΟΣ, Δ/ΣΤΗΣ]

ΑΝΝΙΤΑ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

M. Καλλιγέρου (κα) με Xρ. Μιχαηλίδου (κα), για την Αιτήτρια.

Γ. Τριανταφυλλίδης με P. Πασιονρτίδον (κα), για την Καθ' ης η αίτηση.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΛΙΑΤΣΟΣ, Δ.: Η Αιτήτρια κατά τον ουσιώδη χρόνο ήταν Οικονομική Διευθύντρια του Ομίλου της Marfin Popular Bank Public Co Ltd (ο Ομίλος). Στις 2.8.2013 η Καθ' ης η αίτηση με επιστολή της με θέμα «Ενδεχόμενες παραβάσεις της κείμενης νομοθεσίας περί

Κεφαλαιαγοράς», κάλεσε την Αιτήτρια να προβεί σε γραπτές παραστάσεις σε σχέση με ενδεχόμενες παραβάσεις εκ μέρους της του άρθρου 40(1) του περί των Προϋποθέσεων Διαφάνειας (Κινητές Αξίες προς Διαπραγμάτευση σε Ρυθμιζόμενη Αγορά) Νόμου, Ν. 190(I)/2007 (ο οποίος θα αναφέρεται στη συνέχεια ως ο Νόμος 190(I)/2007) και του άρθρου 20(4) του περί Δημόσιας Προσφοράς και Ενημερωτικού Δελτίου Νόμου, Ν. 114(I)/2005 (ο οποίος θα αναφέρεται στη συνέχεια ως ο Νόμος 114(I)/2005). Η Αιτήτρια απάντησε σχετικά με επιστολή της ημερομηνίας 2.10.2013, αντικρούοντας τα πορίσματα των ερευνών των αρμοδίων λειτουργών. Η Καθ' ης η αίτηση με επιστολή της ημερομηνίας 4.6.2004 κοινοποίησε στην Αιτήτρια την απόφασή της, η οποία λήφθηκε σε συνεδρία ημερομηνίας 28.4.2004, σύμφωνα με την οποία την έκρινε ένοχη για παραβάσεις των πιο πάνω άρθρων και της επέβαλε το συνολικό πρόστιμο των €100.000. Η Καθ' ης η αίτηση, έκρινε, συγκεκριμένα, ότι η Αιτήτρια διέπραξε τρεις διαφορετικές παραβάσεις της κείμενης νομοθεσίας της Κεφαλαιαγοράς ως ακολούθως:

1. Παράβαση του άρθρου 40(1) του Ν. 190(I)/2007, καθότι προέβη σε δήλωση η οποία αποτελεί μέρος της εξαμηνιαίας οικονομικής έκθεσης του Ομίλου για την περίοδο που έληξε στις 30.6.2010,

παρέχοντας παραπλανητικές πληροφορίες. Για την εν λόγω παράβαση της επιβλήθηκε πρόστιμο €40.000.

2. Παράβαση του άρθρου 40(1) του ίδιου Νόμου, καθότι προέβη στη δήλωση η οποία αποτελεί μέρος της ετήσιας οικονομικής έκθεσης του Ομίλου για το έτος που έληξε στις 31.12.2010, παρέχοντας παραπλανητικές πληροφορίες. Για την υπό αναφορά παράβαση της επιβλήθηκε πρόστιμο €50.000, και
3. Παράβαση του άρθρου 20(4) του Ν. 114(I)/2005, σε σχέση με το Ενημερωτικό Δελτίο του Ταμείου Προνοίας ημερομηνίας 1.9.2010, καθότι, ως πρόσωπο που υπέγραψε το Ενημερωτικό αυτό Δελτίο, δεν διασφάλισε την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του περιεχομένου του, ως είχε ευθύνη. Για την παράβαση αυτή της επιβλήθηκε πρόστιμο €10.000.

Είναι οι αποφάσεις αυτές που συνιστούν και το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής. Η Αιτήτρια αξιώνει δήλωση και/ή απόφαση του Δικαστηρίου, ότι οι υπό αναφορά πράξεις της Καθ' ης η αίτηση είναι παράνομες, λήφθηκαν κατά παράβαση Ευρωπαϊκών Οδηγιών, είναι αντισυνταγματικές, άκυρες και/ή χωρίς κανένα νόμιμο αποτέλεσμα. Εδράζει τα παράπονά της σε εκτεταμένες νομικές προσεγγίσεις, οι οποίες και θα αναπτυχθούν, όπως αυτές συμπλέκονται, στη συνέχεια:

(α) Τίθεται, κατ' αρχάς, ότι οι δύο πρώτες προσβαλλόμενες πράξεις είναι προϊόν νομικής και/ή πραγματικής πλάνης.

Ως προς την πλάνη περί το νόμο προβάλλεται ότι σημειώθηκε ουσιώδης πλάνη σε σχέση με την έννοια του «υπεύθυνου προσώπου», όπως ο όρος απαντάται στην Οδηγία 2004/109/EK (για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά) (η Οδηγία) και του «υπόχρεου προσώπου» που εντοπίζεται στο άρθρο 16 του Νόμου 190(I)/2007, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ για μεταφορά της Οδηγίας στην κυπριακή έννομη τάξη. Προβάλλεται ακόμη ότι δεν μεταφέρθηκε ορθά η Οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο. Ως προς την πλάνη περί τα πράγματα, τίθεται ότι σημειώθηκε τέτοια πλάνη σε σχέση με τη σημασία της δήλωσης που υπέγραψε η Αιτήτρια για την εξαμηνιαία και ετήσια οικονομική έκθεση και τις αρμοδιότητές της στην τράπεζα και ως προς την ιδιότητα της Αιτήτριας. Ότι, δηλαδή, υπέγραψε για τον «προσφέροντα» και όχι τον «εκδότη» των μετοχών. Προστίθεται, συναφώς, ότι, λόγω έλλειψης δέουσας έρευνας, εμφιλοχώρησε περαιτέρω πλάνη περί τα πράγματα, αφού δεν αποδόθηκε η πρέπουσα σημασία στις συγκεκριμένες

αρμοδιότητες που είχε η Αιτήτρια στην τράπεζα και, ειδικότερα, στο γεγονός ότι δεν είχε καμία σχέση και καμία αρμοδιότητα με τη διαχείριση κινδύνων ή την αναφορά στους κινδύνους.

Επιβάλλεται η παράθεση των σχετικών νομοθετικών διατάξεων, προκειμένου να γίνουν ευκολότερα κατανοητές οι θέσεις της πλευράς της Αιτήτριας.

Τα άρθρα 9 και 10 του Νόμου 190(I)/2007 (τα οποία είναι τα αντίστοιχα των άρθρων 4 και 5 της Οδηγίας) διαλαμβάνουν:

«ΜΕΡΟΣ ΙΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΕΚΔΟΤΩΝ

Ετήσια οικονομική έκθεση

9.-(1) Κάθε εκδότης δημοσιοποιεί, το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός τεσσάρων (4) μηνών μετά το τέλος κάθε οικονομικού έτους, ετήσια οικονομική έκθεση.

(2) Κάθε εκδότης διασφαλίζει ότι, η ετήσια οικονομική του έκθεση παραμένει διαθέσιμη προς το κοινό για περίοδο πέντε (5) τουλάχιστον ετών.

(3) Η ετήσια οικονομική έκθεση περιλαμβάνει –

(α) Τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις,

(β) την έκθεση συμβούλων, και

(γ) δηλώσεις των μελών του διοικητικού συμβουλίου του εκδότη, του γενικού διευθυντή ή του προσώπου που ασκεί αντίστοιχα καθήκοντα, και του οικονομικού διευθυντή, εφόσον δεν είναι μέλη του διοικητικού συμβουλίου του εκδότη, των οποίων το ονοματεπώνυμο και η ιδιότητα αναγράφονται σαφώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (7).

(4) .....

(5) .....

(6) .....

(7) Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο (γ), του εδαφίου (3), προβαίνουν σε δηλώσεις, με τις οποίες επιβεβαιώνουν ότι, εξ' όσων γνωρίζουν:

(α) οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις –

- (i) Καταρτίσθηκαν σύμφωνα με τα εφαρμοστέα λογιστικά πρότυπα και σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (4), και
- (ii) παρέχουν αληθινή και δίκαιη εικόνα των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού, της οικονομικής κατάστασης και του κέρδους ή ζημιών του εκδότη και των επιχειρήσεων που περιλαμβάνονται στους ενοποιημένους λογαριασμούς ως σύνολο· και

(β) η έκθεση συμβούλων παρέχει δίκαιη ανασκόπηση των εξελίξεων και της απόδοσης της επιχείρησης καθώς και της θέσης του εκδότη και των επιχειρήσεων που περιλαμβάνονται στους ενοποιημένους λογαριασμούς ως σύνολο, μαζί με περιγραφή των κυριοτέρων κινδύνων και αβεβαιοτήτων που αντιμετωπίζουν.

(8) .....

Εξαμηνιαία οικονομική έκθεση

10.-(1) Κάθε εκδότης μετοχών ή χρεωστικών τίτλων δημοσιοποιεί, το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός δύο μηνών μετά τη λήξη του πρώτου εξαμήνου του οικονομικού έτους, εξαμηνιαία οικονομική έκθεση, που αφορά το πρώτο εξάμηνο του οικονομικού έτους.

(2) Ο εκδότης που αναφέρεται στο εδάφιο (1), διασφαλίζει ότι η εξαμηνιαία οικονομική του έκθεση παραμένει διαθέσιμη προς το κοινό για περίοδο πέντε (5) τουλάχιστον ετών.

(3) Η εξαμηνιαία οικονομική έκθεση περιλαμβάνει –

(α) τις ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις·

(β) την ενδιάμεση έκθεση διαχείρισης· και

(γ) δηλώσεις των μελών του διοικητικού συμβουλίου του εκδότη, του γενικού διευθυντή ή του προσώπου που ασκεί αντίστοιχα καθήκοντα, και του οικονομικού διευθυντή, εφόσον δεν είναι μέλη του διοικητικού συμβουλίου του εκδότη, των οποίων το ονοματεπώνυμο και η ιδιότητα αναγράφονται σαφώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (7).

(4) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 58, οι ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις του εκδότη καταρτίζονται σύμφωνα με το Διεθνές Πρότυπο Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, που αφορά τις ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις.

(5)(α) Στην περίπτωση που η εξαμηνιαία οικονομική έκθεση έχει υποβληθεί σε λογιστικό έλεγχο ή σε επισκόπηση από ελεγκτή (auditor's review), η έκθεση ελεγκτή ή η έκθεση επισκόπησης, αντίστοιχα, περιλαμβάνονται εξ ολοκλήρου στην εξαμηνιαία οικονομική έκθεση.

(β) Στην περίπτωση που η εξαμηνιαία οικονομική έκθεση δεν έχει υποβληθεί σε λογιστικό έλεγχο ή σε επισκόπηση από ελεγκτή ή εάν αυτός έχει αρνηθεί να εκδώσει σχετική έκθεση, το γεγονός αυτό αναφέρεται από τον εκδότη στην εξαμηνιαία οικονομική έκθεση.

(6) Η ενδιάμεση έκθεση διαχείρισης περιλαμβάνει τουλάχιστον –

(α) Οικονομική ανάλυση των αποτελεσμάτων, η οποία πρέπει να είναι επαρκής και εκτενής, ώστε οι χρήστες της έκθεσης να μπορούν να εκτιμήσουν και να αξιολογήσουν τη διαμόρφωση των αποτελεσμάτων κατά τη διάρκεια της περιόδου·

(β) επισήμανση τυχόν εισοδημάτων από μη επαναλαμβανόμενες ή έκτακτες δραστηριότητες του εκδότη·

(γ) συγκριτική οικονομική ανάλυση των αριθμών που παρουσιάζονται για την περίοδο, σε σχέση με την αντίστοιχη προηγούμενη περίοδο, η οποία πρέπει να είναι επαρκής και εκτενής, ώστε να εντοπίζει και να επεξηγεί τις μεταβολές και τις διαφορές που παρουσιάζονται μεταξύ των αποτελεσμάτων των δύο περιόδων·

(δ) αναφορά στα σημαντικά γεγονότα που συνέβησαν κατά το πρώτο εξάμηνο του οικονομικού έτους και τις συνέπειές τους στις ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις·

(ε) περιγραφή των κυριοτέρων κινδύνων και αβεβαιοτήτων για το δεύτερο εξάμηνο του οικονομικού έτους·

(στ) κάθε άλλη ουσιώδη πληροφορία, η οποία επηρεάζει ή θα μπορούσε να επηρεάσει την εκτίμηση ή την αξιολόγηση εκ μέρους των χρηστών της έκθεσης, όπως των κερδοζημιών για την περίοδο ή για μελλοντικές περιόδους, των προοπτικών και τάσεων των δραστηριοτήτων και την εξασφάλιση ή απώλεια σημαντικών συμβολαίων ή συνεργασιών·

(ζ) στην περίπτωση εκδότη μετοχών, τις συναλλαγές συνδεδεμένων προσώπων κατά το πρώτο εξάμηνο του οικονομικού έτους, σύμφωνα με το Διεθνές Πρότυπο Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, που αφορά τις συναλλαγές συνδεδεμένων προσώπων.

(7) Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο (γ), του εδαφίου (3), προβαίνουν σε δηλώσεις, με τις οποίες επιβεβαιώνουν ότι, εξ' όσων γνωρίζουν·

(α) οι ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις –

- (i) καταρτίσθηκαν σύμφωνα με το εφαρμοστέο λογιστικό πρότυπο και σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (4), και
- (ii) παρέχουν αληθινή και δίκαιη εικόνα των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού, της οικονομικής κατάστασης και του κέρδους ή ζημιών του εκδότη και των επιχειρήσεων που περιλαμβάνονται στους ενοποιημένους λογαριασμούς ως σύνολο· και

(β) η ενδιάμεση έκθεση διαχείρισης παρέχει δίκαιη ανασκόπηση (fair review) των πληροφοριών που απαιτούνται από το εδάφιο (6).

(8) ....»

Το άρθρο 40(1) του ιδίου Νόμου προβλέπει:

«Κυρώσεις για ψευδή, παραπλανητικά στοιχεία και απόκρυψη

40.-**(1)** Απαγορεύεται όπως οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο προβαίνει σε ανακοίνωση ή δημοσιοποίηση ή κοινοποίηση ή υποβολή στοιχείων ή πληροφοριών, τις οποίες είναι υπόχρεος να ανακοινώνει, δημοσιοποιεί, κοινοποιεί ή υποβάλλει δυνάμει του παρόντος Νόμου ή των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων Οδηγιών, να παρέχει και/ ή να επιβεβαιώνει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία ή πληροφορίες και/ ή να αποκρύπτει στοιχεία και πληροφορίες.

(2) Πρόσωπο, το οποίο παραβαίνει τις διατάξεις του εδαφίου (1) υπόκειται σε διοικητικό πρόστιμο από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς που δεν υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων σαράντα μία χιλιάδων ευρώ (€341.000) και, σε περίπτωση επανάληψης της παράβασης, σε διοικητικό πρόστιμο που δεν υπερβαίνει τις εξακόσιες ογδόντα τρεις χιλιάδες ευρώ (€683.000), ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης.

(3) Παράβαση του παρόντος άρθρου αποτελεί, εκτός από διοικητική παράβαση σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (2), και ποινικό αδίκημα, το οποίο, σε περίπτωση καταδίκης, τιμωρείται με φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη ή με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τριακόσιες σαράντα μία χιλιάδες ευρώ (€341.000) ή και με τις δύο αντές ποινές.

(4) Ποινική ευθύνη για το αδίκημα του εδαφίου (1), που διαπράττεται από νομικό πρόσωπο, υπέχει, εκτός από το ίδιο το νομικό πρόσωπο, και οποιοδήποτε από τα μέλη των διοικητικών, εποπτικών ή διαχειριστικών του οργάνων, που αποδεικνύεται ότι συναίνεσε ή συνέπραξε στη διάπραξη του ποινικού αδικήματος.

(5) Πρόσωπο, το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (4), υπέχει ποινική ευθύνη για ποινικό αδίκημα που διαπράττεται από νομικό πρόσωπο, ευθύνεται μαζί και ξεχωριστά με το νομικό πρόσωπο, για κάθε ζημία που γίνεται σε τρίτους λόγω της διάπραξης του ποινικού αδικήματος.

(6) Καταδίκη οποιουδήποτε προσώπου, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (3), σε καμία περίπτωση δεν συνιστά απαλλαγή του προσώπου ως προς τυχόν ποινική ευθύνη αναφορικά προς αδικήματα που προβλέπονται στον περί των Πράξεων Προσώπων που Κατέχουν Εμπιστευτικές Πληροφορίες και των Πράξεων Χειραγώγησης της Αγοράς (Κατάχρηση Αγοράς) Νόμο ή οποιονδήποτε άλλο νόμο.»

Είναι η προσέγγιση της ευπαιδεύτου συνηγόρου της Αιτήτριας ότι η τελευταία, ήταν η Οικονομικός Διευθυντής του Ομίλου, αλλά δεν είχε καμία αρμοδιότητα ή ευθύνη για τη διαχείριση κινδύνων, την ανάλυση

κινδύνων ή την αναφορά κινδύνων. Προεκτείνοντας, έθεσε ότι η λειτουργία επαρκούς διαχείρισης κινδύνων αποτελούσε αποκλειστική ευθύνη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ομίλου και της Υποεπιτροπής Διαχείρισης Κινδύνων, στην οποία αναφερόταν απευθείας ο Διευθυντής Διεύθυνσης Διαχείρισης Κινδύνων, χωρίς καμία απολύτως αναφορά στην Αιτήτρια, η οποία ουδέποτε εργάστηκε ή είχε προσόντα επί θεμάτων διαχείρισης κινδύνων (risk management). Περαιτέρω, η Αιτήτρια δεν ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ομίλου, ούτε οποιασδήποτε εκτελεστικής επιτροπής. Δεν λάμβανε καμία εκτελεστική απόφαση και ο ρόλος της ήταν καθαρά διεκπεραιωτικός, χωρίς να έχει οποιαδήποτε αρμοδιότητα σε σχέση με τη διαχείριση και παρακολούθηση των κινδύνων που αντιμετώπιζε ο Ομίλος. Ολοκληρώνοντας τη σχετική εισήγησή της, η ευπαίδετη συνήγορος της Αιτήτριας έθεσε ότι υποχρέωση δημοσιοποίησης των στοιχείων ή πληροφοριών κατά το Νόμο έχει ο εκδότης και τα διαχειριστικά και εποπτικά του όργανα. Τέτοια υποχρέωση δεν βάραινε την Αιτήτρια και, συνεπώς, δεν ήταν εκ του Νόμου επιτρεπτή η επιβολή διοικητικού προστίμου εις βάρος της.

Οι εξεταζόμενοι ισχυρισμοί της πλευράς της Αιτήτριας δεν έχουν περιθώρια επιτυχίας.

Σύμφωνα με την παράγραφο 17 του προοιμίου της Οδηγίας:

«(17) Θα πρέπει να εφαρμόζονται ενδεδειγμένοι κανόνες ευθύνης για τον εκδότη, τα διοικητικά, διαιχειριστικά ή εποπτικά όργανα, ή τα πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για τον εκδότη σύμφωνα με τα οριζόμενα στο εθνικό, νομοθετικό ή κανονιστικό πλαίσιο εκάστου κράτους μέλους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξακολουθούν να καθορίζουν ελεύθερα την έκταση της ευθύνης.»

Ως εκ τούτου, είναι αδιάφορο το γεγονός ότι άλλα κράτη μέλη επέλεξαν να προσδιορίσουν με τρόπο διαφορετικό τα πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για τον εκδότη. Αυτό δεν εγείρει ζήτημα ορθής μεταφοράς της Οδηγίας στο εσωτερικό μας δίκαιο. Ούτε και εντοπίζεται παράλειψη μεταφοράς οποιασδήποτε άλλης, δεσμευτικής, διάταξης της Οδηγίας.

Όπως, ορθά, εντόπισαν οι ευπαίδευτοι συνήγοροι της Καθ' ης η αίτηση, τα άρθρα 9(3)(γ) και 10(3)(γ) του Νόμου 190(I)/2007, ρητά κατονομάζουν τον Οικονομικό Διευθυντή του εκδότη μεταξύ των προσώπων που οφείλουν να προβαίνουν στις δηλώσεις που απαιτούνται από τα άρθρα 9(7) και 10(7) του υπό αναφορά Νόμου. Συνεπώς, ο ισχυρισμός ότι η Αιτήτρια δεν ήταν υπεύθυνο πρόσωπο για τον εκδότη είναι αστήριχτος. Στην υπό κρίση περίπτωση δεν αμφισβητείται ότι καταρτίσθηκε τόσο εξαμηνιαία όσο και ετήσια οικονομική έκθεση του Ομίλου και η διαπιστωθείσα παράβαση περιστρέφεται γύρω από τα διαλαμβανόμενα στο προαναφερθέν άρθρο 40(1) του πιο πάνω Νόμου,

που απαγορεύει στα πρόσωπα που καθορίζονται ως υπόχρεα να προβαίνουν σε δηλώσεις, να παρέχουν και/ή επιβεβαιώνουν ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία ή πληροφορίες και/ή να αποκρύπτουν στοιχεία και πληροφορίες.

Οι ισχυρισμοί ότι η Αιτήτρια ήταν αναρμόδια για τα θέματα κινδύνων και ότι δεν είχε σχετικές γνώσεις επί αυτών, είναι επίσης αβάσιμοι. Όπως ήδη λέχθηκε, ο υπό αναφορά Νόμος επιβάλλει στον Οικονομικό Διευθυντή του εκδότη συγκεκριμένες υποχρεώσεις. Ρητά προαπαιτείται δήλωση του Οικονομικού Διευθυντή προς επιβεβαίωση ότι, εξ όσων γνωρίζει, η εξαμηνιαία οικονομική έκθεση και η ετήσια τοιαύτη, ανάλογα, παρέχουν αληθινή και δίκαιη εικόνα των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού και, γενικότερα, της οικονομικής κατάστασης του εκδότη και ότι η έκθεση Συμβούλων παρέχει δίκαιη ανασκόπηση και περιγραφή των κυριοτέρων κινδύνων και αβεβαιοτήτων. (Άρθρα 9(7)(α)(β) και 10(7)(α)(β) του Νόμου 190(I)/2007). Η Αιτήτρια, όπως παραμένει αδιαμφισβήτητο, υπέγραψε τις επίδικες δηλώσεις, επιβεβαιώνοντας ότι οι σχετικές εκθέσεις παρέχουν αληθή και δίκαιη ανασκόπηση των κυριοτέρων κινδύνων. Υπό τις συνθήκες αυτές οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της ότι δεν είχε οποιαδήποτε γνώση για τους κινδύνους είναι, τουλάχιστον, νομικά αδιάφοροι. Επιπρόσθετα, η

ενέργειά της να επιβεβαιώσει, ως η Οικονομική Διευθύντρια του Ομίλου, ότι οι εκθέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου παρείχαν αληθή και δίκαιη ανασκόπηση των πληροφοριών που απαιτούνται από τα πιο πάνω άρθρα του εξεταζόμενου Νόμου, δεν συνάδει με τη θέση ότι δεν είχε οποιαδήποτε γνώση περί των κινδύνων. Ούτε παρέχεται έδαφος στήριξης των θέσεών της από τον ισχυρισμό ότι οι εν λόγω κίνδυνοι δεν ενέπιπταν στις αρμοδιότητές της. Όπως ορθά εντοπίζεται από τους ευπαίδευτους συνήγορους της Καθ' ης η αίτηση, οι υποχρεώσεις που επιβάλλει ο Νόμος 190(I)/2007 σε συγκεκριμένα πρόσωπα δεν είναι δυνατό να εξουδετερώνονται από την εσωτερική δομή ή οδηγίες οποιασδήποτε εταιρείας. Ο Οικονομικός Διευθυντής έχει συγκεκριμένες εκ του Νόμου υποχρεώσεις. Αν δεν ήταν σε θέση να τις εκπληρώσει ή αγνοούσε σημαντικά δεδομένα, δεν θα έπρεπε να προβαίνει σε δηλώσεις προς τους επενδυτές, τόσο σημαντικές και τόσο άμεσα συνδεδεμένες με τα δικαιώματά τους ή με επενδυτικές ενέργειες στις οποίες θα προέβαιναν στηριζόμενοι στις δηλώσεις αυτές.

Η πλευρά της Αιτήτριας εισηγήθηκε επίσης ότι εντοπίζεται ουσιώδης πλάνη περί το άρθρο 40(1) και την εφαρμογή του. Εθεσαν οι ευπαίδευτοι συνήγοροί της πως η Αιτήτρια δεν ενέπιπτε στα πρόσωπα που υποχρεούντο να «δημοσιοποιούν» στοιχεία ή πληροφορίες. Προέβαλαν,

συναφώς, ότι αυτός που δημοσιοποίησε τις εκθέσεις ήταν η Λαϊκή Τράπεζα (ο εκδότης) και τα διοικητικά ή διαχειριστικά ή εποπτικά όργανα του εκδότη. Υπό το πρίσμα αυτό, κατέληξε, η Αιτήτρια δεν ευθυνόταν ούτε και της αναλογούσε οποιαδήποτε ευθύνη για πράξεις ή παραλείψεις άλλων υπεύθυνων για τον εκδότη προσώπων. Εθεσαν, δηλαδή, ουσιαστικά, ότι η δήλωση της Αιτήτριας δεν αποτελεί δημοσιοποίηση και πως πολύ λανθασμένα εξισώθηκε η υποχρέωση σε δήλωση με τη δημοσιοποίηση των εκθέσεων (εξαμηνιαίας και ετήσιας) από τον εκδότη.

Η ερμηνεία που επιχείρησε να δώσει η πλευρά της Αιτήτριας, είναι, με όλο το σεβασμό, λανθασμένη. Η Αιτήτρια, ως Οικονομικός Διευθυντής του Ομίλου, είχε συγκεκριμένες υποχρεώσεις δυνάμει των προνοιών του Νόμου 190(I)/2007 να προβεί, όπως ήδη επεξηγήθηκε, στις επίδικες δηλώσεις. Υπό τις συνθήκες αυτές, η υποβολή παραπλανητικών στοιχείων ή η επιβεβαίωση παραπλανητικών πληροφοριών, συνιστούσε ξεκάθαρη παραβίαση των σχετικών προνοιών του Νόμου και της αποτελεσματικής προστασίας των επενδυτών.

(β) Παραβίαση της αρχής της ισότητας με την υιοθέτηση άνισου μέτρου κρίσης ως προς το ύψος της επιβληθείσας ποινής, σε σχέση με τις δύο παραβάσεις του άρθρου 40(1) του Νόμου 190(I)/2007.

Εισηγείται η πλευρά της Αιτήτριας ότι η επίδικη ποινή παραβιάζει την αρχή της ισότητας καθότι δεν μπορούσαν να τύχουν επιεικέστερης μεταχείρισης από την Αιτήτρια άλλα πρόσωπα, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ομίλου, τα οποία είχαν αυξημένη ευθύνη λόγω της εμπλοκής τους, μεταξύ άλλων, στις Επιτροπές Διαχείρισης Κινδύνων.

Δεν βρίσκει σύμφωνο το Δικαστήριο η πιο πάνω προσέγγιση. Παραβλέπει την ιδιότητα της Αιτήτριας ως Οικονομικής Διευθύντριας του Ομίλου. Η αρχή της ισότητας επιβάλλει υποχρέωση για ίση μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό τις ίδιες συνθήκες. Δεν νοείται ίση μεταχείριση των ανίσων, αφού οδηγεί στο ίδιο απαράδεκτο αποτέλεσμα με την άνιση μεταχείριση των ίσων. Στην υπό κρίση περίπτωση η Αιτήτρια, ακριβώς λόγω της ιδιότητάς της, δεν τελούσε υπό τις ίδιες συνθήκες με τα πρόσωπα για τα οποία παραπονείται ότι η Καθ' ης η αίτηση επέδειξε αναιτιολόγητα ευμενέστερη μεταχείριση ως προς την ποινή. Η διακριτική ευχέρεια της Καθ' ης η αίτηση ασκήθηκε καθόλα ορθά και εύλογα διαφοροποιήθηκε η ποινή της Αιτήτριας.

Επεξηγήθηκε σε προηγούμενο στάδιο της απόφασης η ιδιάζουσα θέση του Οικονομικού Διευθυντή του Ομίλου και οι επιπτώσεις που ενέχουν οι όποιες πληροφορίες επιβεβαιώνει στους προτιθέμενους επενδυτές. Υπό το πρίσμα αυτό ορθά εντοπίζεται στα σχετικά αποσπάσματα του πρακτικού της επίδικης πράξης της Καθ' ης η αίτηση ότι η Αιτήτρια διαδραμάτιζε κεντρικό ρόλο και πως οι δηλώσεις της είχαν ιδιαίτερη σημασία, αφού, ως η Οικονομικός Διευθυντής, αναλάμβανε προσωπική ευθύνη για την κατάρτιση της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης που αφορά τον εκδότη. Εντοπίζεται περαιτέρω, ως μέρος της αιτιολογίας επιβολής της ποινής και διαφοροποίησής της, ότι λόγω της θέσης της η Αιτήτρια όφειλε να μεριμνήσει ώστε η αναγκαία πληροφόρηση αναφορικά με τους κινδύνους να είχε περιληφθεί στις εκθέσεις. Η επιβολή της ίδιας ποινής με αυτή της Αιτήτριας σε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου τα οποία στελέχωναν και τις Επιτροπές Ελέγχου και Διαχείρισης Κινδύνων, με δυνατότητα πρόσβασης στις πληροφορίες, δεν συνιστούσε άνιση μεταχείριση ούτε και υποδηλώνει οιανδήποτε πλάνη. Ήταν ο, ουσιαστικά, παρόμοιος βασικός ρόλος που διαδραμάτιζαν – η Αιτήτρια και τα εν λόγω μέλη - που οδήγησε στην όμοια ποινική αντιμετώπιση. Κατά προέκταση, η μη επιβολή ποινής ή η επιβολή επιεικέστερων ποινών σε πρόσωπα του Διοικητικού Συμβουλίου τα οποία δεν κατείχαν τη θέση εκτελεστικών μελών και δεν συμμετείχαν στις

Επιτροπές Ελέγχου και Διαχείρισης Κινδύνων, ήταν εύλογη διάκριση ακριβώς λόγω της μη άσκησης οποιωνδήποτε ειδικών καθηκόντων και της, συνακόλουθης, αδυναμίας τους να επηρεάσουν το περιεχόμενο των εκθέσεων.

Καταληκτικά, Η σχετική αιτιολογία που καλύπτει το σκεπτικό της ποινής είναι ξεκάθαρη, εδραζόμενη επί των ορθών δεδομένων και καθόλα επαρκής, προκειμένου να δικαιολογήσει τους λόγους της διαφορετικής αντιμετώπισης της Αιτήτριας.

(γ) Η διαπιστωθείσα παράβαση του άρθρου 20(4) του Νόμου 114(I)/2005, τρίτη προσβαλλόμενη πράξη, αναφορικά με το ενημερωτικό δελτίο του Ταμείου Προνοίας ημερομηνίας 1.9.2010.

Οι προβαλλόμενοι λόγοι ακύρωσης σε σχέση με την επιβληθείσα ποινή που αφορά παράβαση του άρθρου 20(4) του Νόμου 114(I)/2005, είναι εκτεταμένοι και περιστρέφονται γύρω από διάφορα ζητήματα:

(γ)(i) Ισχυρισμός ότι η Οδηγία 2003/71/EK (σχετικά με το ενημερωτικό δελτίο που πρέπει να δημοσιεύεται κατά τη δημόσια προσφορά κινητών αξιών ή την εισαγωγή τους προς διαπραγμάτευση και

την τροποποίηση της Οδηγίας 2001/34/EK) μεταφέρθηκε λανθασμένα στον κυπριακό νόμο.

Είναι, συνοπτικά, η σχετική θέση της πλευράς της Αιτήτριας ότι η υπό αναφορά Οδηγία δεν περιλαμβάνει στα πρόσωπα που έχουν ευθύνη για το ενημερωτικό δελτίο τα φυσικά πρόσωπα που υπογράφουν για τον προσφέροντα.

Είναι, με όλο το σεβασμό, αβάσιμη η πιο πάνω προσέγγιση. Το άρθρο 6 της εξεταζόμενης Οδηγίας προσδιορίζει το ελάχιστο που θα πρέπει να συμπεριληφθεί στη νομοθεσία των κρατών μελών. Απαριθμεί τα πρόσωπα που οπωσδήποτε οφείλει να καλύπτει η εθνική νομοθεσία ως προς το ζήτημα της ευθύνης για τις πληροφορίες που παρέχονται σ' ένα ενημερωτικό δελτίο. Πέραν τούτου, ο εθνικός νομοθέτης είναι ελεύθερος να προσδιορίσει και άλλα πρόσωπα ως υπεύθυνα για τις πληροφορίες που παρέχονται σε ενημερωτικό δελτίο. Ετσι εχόντων των πραγμάτων, ο κύπριος νομοθέτης ανέθεσε την ευθύνη σε όλα τα πρόσωπα που υπογράφουν το ενημερωτικό δελτίο, περιλαμβανομένων και των προσώπων που υπογράφουν για τον προσφέροντα (άρθρα 20(2) και (4) του Νόμου 114(I)/2005). Υπό τα δεδομένα αυτά, οι διατάξεις του υπό

αναφορά Νόμου συνάδουν πλήρως με τις πρόνοιες της προαναφερθείσας Οδηγίας και εναρμονίζονται με τις απαιτήσεις της.

(γ)(ii) Ισχυρισμός ότι εντοπίζεται ουσιώδης πλάνη περί τα πράγματα ως προς την ευθύνη της Αιτήτριας στην ετοιμασία του ενημερωτικού δελτίου.

Εισηγείται συναφώς η Αιτήτρια ότι δεν συμμετείχε ούτε είχε πρόσβαση στις πληροφορίες και δεν είχε καμία απολύτως σχέση ή ευθύνη για την καταγραφή των κινδύνων στο ενημερωτικό δελτίο. Προεκτείνοντας, θέτει ότι πεπλανημένα η Καθ' ης η αίτηση αναφέρεται στην Αιτήτρια ως την Οικονομική Διευθύντρια του Ομίλου, αφού η ίδια υπέγραψε για τον Προσφέροντα τις Μετοχές, δηλαδή το Ταμείο Προνοίας.

Και η υπό κρίση θέση είναι έκθετη σε απόρριψη. Η Αιτήτρια υπέγραψε το ενημερωτικό δελτίο κατ' ακολουθία των προνοιών των άρθρων 20(2) και (4) του Ν. 114(I)/2005. Υπό το πρίσμα αυτό καλυπτόταν από υποχρεώσεις που ο ίδιος ο Νόμος επιβάλλει και τις οποίες ανέλαβε με την υπογραφή του ενημερωτικού δελτίου. Είχε, συνεπώς, ευθύνη για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και

επικαιρότητα του δελτίου. Το γεγονός ότι ήταν Οικονομική Διευθύντρια του Ομίλου δεν λήφθηκε υπόψη για τη διαπίστωση της παράβασης. Ορθά όμως επιμέτρησε στην πορεία επιβολής του διοικητικού προστίμου, ακριβώς λόγω της, αδιαμφισβήτητης, δυνατότητας που είχε εκ της θέσεώς της να γνωρίζει χρηματοοικονομικές πληροφορίες που αφορούσαν και είχαν άμεση σχέση με τους κινδύνους που όφειλε να εντοπίσει και δημοσιοποιήσει προτού πιστοποιήσει με την υπογραφή της την ακρίβεια του ενημερωτικού δελτίου. Κίνδυνοι οι οποίοι, όπως και στην περίπτωση των δύο πρώτων προσβαλλόμενων πράξεων, περιστρέφονταν γύρω από την επένδυση σε ομόλογα Ελληνικού Δημοσίου (ΟΕΔ) κατά τον ουσιώδη χρόνο.

(γ)(iii) Ισχυρισμός για κακή άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Καθ' ης η αίτηση στην επιβολή της επίδικης ποινής των €10.000 για την υπογραφή του ενημερωτικού δελτίου – παράβαση των αρχών της ισότητας, αμεροληγίας και δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου.

Ισχυρίζεται η Αιτήτρια ότι παραβιάσθηκε η αρχή της ισότητας και της τήρησης ίσου μέτρου κρίσεως, θέτοντας ότι δεν καταδικάστηκε σε κανένα πρόστιμο τρίτο πρόσωπο, μέλος της Διαχειριστικής Επιτροπής

και ότι δεν δικάστηκε καν ο Ανάδοχος, που ετοίμασε το ενημερωτικό δελτίο για τον Εκδότη.

Ο πιο πάνω ισχυρισμός παραμένει ατεκμηρίωτος. Αφενός δεν αναγνωρίζεται ισότητα στην παρανομία και αφετέρου λήφθηκε υπόψη η θέση που κατείχε η Αιτήτρια και η ευχέρεια που είχε να γνωρίζει χρηματοοικονομικά δεδομένα και κινδύνους, στοιχείο ιδιαίτερα επιβαρυντικό.

Η προσέγγιση περί παραβίασης της αρχής της αμεροληψίας στηρίχθηκε σε δύο λόγους: (α) Στο γεγονός ότι η Πρόεδρος της Καθ' ης η αίτηση, η οποία διορίστηκε στη θέση αυτή το 2011, ήταν, υπό άλλη ιδιότητα, αρμόδια να εξετάσει κατά πόσο το επίδικο ενημερωτικό δελτίο πληρούσε τον Κώδικα Εταιρικής Διακυβέρνησης του ΧΑΚ κατά τον ουσιώδη χρόνο που αυτό ετοιμάστηκε. Τίθεται δηλαδή ότι το εν λόγω πρόσωπο έγινε κριτής και δικαστής ζητημάτων για τα οποία και έφερε ευθύνη υπό άλλη ιδιότητα. (β) Στο γεγονός ότι η υπό αναφορά Πρόεδρος της Καθ' ης η αίτηση ενώ έλαβε μέρος στην επίδικη καταδίκη της Αιτήτριας δεν καταδίκασε τον σύζυγό της, ο οποίος περιλαμβανόταν στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Αναδόχου που ετοίμασε το ενημερωτικό δελτίο. Τίθεται, κατά προέκταση, ότι η Πρόεδρος είχε

συμφέρον στη στοχοποίηση μόνο προσώπων άλλων από τον Ανάδοχο, ώστε να υπέχουν ποινική ευθύνη τα πρόσωπα αυτά και όχι ο σύζυγός της.

Είναι επιβεβλημένο όπως η έλλειψη αμεροληψίας αποδεικνύεται με ικανοποιητική βεβαιότητα, στη βάση γεγονότων που παρουσιάζονται σε σχετικούς διοικητικούς φακέλους ή ως αποτέλεσμα κατάληξης σε ασφαλή συμπεράσματα. Η Αιτήτρια δεν απέσεισε το βάρος που φέρει προς απόδειξη στοιχείων που να τεκμηριώνουν με επαρκή βεβαιότητα προκατάληψη ή μεροληψία εις βάρος της από την Καθ' ης η αίτηση.

Το γεγονός ότι η υπό αναφορά Πρόεδρος εκτελούσε σε προηγούμενο στάδιο καθήκοντα λειτουργού του ΧΑΚ δεν υποστηρίζει τις εξεταζόμενες θέσεις της πλευράς της Αιτήτριας. Το πρόσωπο το οποίο φέρει την ευθύνη για την ετοιμασία του ενημερωτικού δελτίου και το οποίο υπέγραψε προς επιβεβαίωση της ακρίβειας των στοιχείων του ήταν η ίδια η Αιτήτρια. Είναι στα στοιχεία που παρουσιάζουν τα αρμόδια σώματα των εκδοτών και οι εξουσιοδοτημένοι σύμβουλοί τους στα οποία και βασίζεται το ΧΑΚ. Υπό αυτά τα δεδομένα η φύση της προηγούμενης εργασίας της Πρόεδρου της Καθ' ης η αίτηση, ούτε συμπλέκεται ούτε επιδρά κατά τρόπο που θα μπορούσε να δημιουργήσει προκατάληψη ή μεροληψία στην επίδικη απόφαση.

Το γεγονός ότι ο σύζυγος της υπό αναφορά Προέδρου ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας που ήταν ο Ανάδοχος σύνταξης του ενημερωτικού δελτίου δεν καταδεικνύει, από μόνο του, μεροληψία και προκατάληψη εις βάρος της Αιτήτριας. Το ζητούμενο στην υπό κρίση περίπτωση ήταν κατά πόσο εντοπιζόταν παράβαση του άρθρου 20(4) του Ν. 114(I)/2005. Η διαπίστωση διάπραξης παράβασης εκ μέρους της Αιτήτριας δεν συνδέεται με το κατά πόσο ενδεχομένως και άλλα πρόσωπα διέπραξαν άλλες παραβάσεις με βάση άλλες πρόνοιες του εν λόγω Νόμου.

Ως προς το ζήτημα της παραβίασης της αρχής της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου, προβάλλεται η εισήγηση ότι προηγήθηκε η έγκριση δημοσίευσης του ενημερωτικού δελτίου από την Καθ' ης η αίτηση και επομένως δεν θα μπορούσε να διαπιστωθεί εκ των υστέρων ύπαρξη παράβασης από μέρους της Αιτήτριας. Τίθεται, κατά προέκταση, ότι το ενημερωτικό δελτίο εγκρίθηκε τόσο για την πληρότητά του όσο και για την επάρκεια των πληροφοριών.

Οι πιο πάνω εισηγήσεις είναι, με όλο το σεβασμό, επίσης αστήριχτες.

Η έγκριση του ενημερωτικού δελτίου από την Καθ' ης η αίτηση στηρίζεται στις πρόνοιες του άρθρου 26 του Ν. 114(I)/2005, το οποίο επιτρέπει τη δημοσίευση του εν λόγω δελτίου μόνο μετά την έγκριση της Καθ' ης η αίτηση. Η έγκριση όμως δεν απαλλάσσει τα υπεύθυνα πρόσωπα από την υποχρέωση τήρησης, μεταξύ άλλων, των προνοιών του άρθρου 20(4) του πιο πάνω Νόμου. Όπως προαναφέρθηκε, το άρθρο αυτό ρητά αναθέτει την ευθύνη για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του ενημερωτικού δελτίου στα υπεύθυνα πρόσωπα που υπογράφουν. Η έγκριση της δημοσίευσης από την Καθ' ης η αίτηση γίνεται στη βάση των πληροφοριών που υποβάλλονται από τα εν λόγω πρόσωπα και των στοιχείων που παραθέτουν σε σχέση με ζητήματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική τους γνώση και για την ορθότητα των οποίων είναι αδύνατο να γνωρίζει η Καθ' ης η αίτηση. Είναι για τον λόγο αυτό που τα υπεύθυνα πρόσωπα φέρουν και την ευθύνη της βεβαίωσής τους. Όπως ορθά σημείωσε και η πλευρά της Καθ' ης η αίτηση, η υποχρέωση συμμόρφωσης με το άρθρο 20(4) αποτελεί αυτοτελή υποχρέωση των προσώπων που υπογράφουν το ενημερωτικό δελτίο, ανεξάρτητη από την υποχρέωση για υποβολή προς έγκριση του ενημερωτικού δελτίου του άρθρου 26 του Νόμου 114(I)/2005.

Προς ολοκλήρωση του υπό εξέταση κεφαλαίου των νομικών προσεγγίσεων της Αιτήτριας, προστίθεται ότι ούτε και η, επιδερμική, θέση ότι δεν δόθηκε το δικαίωμα υποβολής προφορικών παραστάσεων για σκοπούς επιβολής ποινής είναι βάσιμη. Η Καθ' ης η αίτηση με επιστολή της ημερομηνίας 2 Αυγούστου 2013 κάλεσε την Αιτήτρια σε γραπτές παραστάσεις, αναφέροντας μεταξύ άλλων:

«Η Επιτροπή πριν να προβεί στην έκδοση της απόφασής της για την ύπαρξη ή μη, παράβασης ή επιβολής διοικητικού προστίμου, καθώς και τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, ή οποιασδήποτε άλλης κύρωσης, θα λάβει υπόψη της τις παραστάσεις σας.»

Η Αιτήτρια ανταποκρίθηκε υποβάλλοντας τις θέσεις της με επιστολή ημερομηνίας 2 Οκτωβρίου 2013. Υπό αυτά τα δεδομένα δόθηκε στην Αιτήτρια, κατ' ακολουθία των εκ του Νόμου διαλαμβανομένων, το δικαίωμα να υποβάλει τις παραστάσεις της, τόσο για το ενδεχόμενο παράβασης των προνοιών του Νόμου όσο και σε ό,τι αφορά το ύψος πιθανού διοικητικού προστίμου. Ούτε και τίθεται θέμα περαιτέρω προφορικής ακρόασης και ανάλογων παραστάσεων, αφού η Καθ' ης η αίτηση έκρινε ότι κάτι τέτοιο δεν ήταν απαραίτητο προς επεξήγηση των γραπτών παραστάσεων που είχαν ήδη υποβληθεί.

(δ) Ισχυρισμός για κακή σύνθεση της Καθ' ης η αίτηση κατά την επίδικη συνεδρία.

Προβάλλει η Αιτήτρια ότι μέλος της Καθ' ης η αίτηση, η κα Ελενα Γρηγοριάδου, εκπρόσωπος του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας, έλαβε μέρος στη συνεδρία ημερομηνίας 17.6.2013 μέσω τηλεδιάσκεψης, χωρίς να διασφαλιστεί ότι δεν βρίσκονταν άλλα πρόσωπα στον ίδιο χώρο με αυτή, που πιθανό και να την επηρέαζαν. Προβάλλεται ακόμη ότι ενώ η κα Γρηγοριάδου θα απουσίαζε, σύμφωνα με βεβαίωσή της, από τη συνεδρία ημερομηνίας 21.3.2013, το όνομά της αναφέρεται στους παρόντες στα πρακτικά.

Η συμμετοχή σε συνεδρία της Καθ' ης η αίτηση διά της χρήσης τηλεφωνικών ή τηλεοπτικών μέσων, είναι επιτρεπτή και ανάλογα διέπεται από το άρθρο 18(8)(β) του περί Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου Νόμου, N. 73(I)/2009. Με βάση τις πρόνοιες του άρθρου αυτού συνεδρία που διεξάγεται κάτω από αυτές τις συνθήκες θεωρείται ως νόμιμη, «*νοοουμένου ότι παρέχεται η δυνατότητα σε ένα έκαστο των προσώπων που λαμβάνουν μέρος στη συνεδρία να ακούει όλους τους άλλους σε κάθε ουσιώδη χρόνο*». Στην προκείμενη περίπτωση, όπως

εντοπίζεται από τα σχετικά πρακτικά ημερομηνίας 17.6.2013, διασφαλίστηκαν τα προβλεπόμενα από το πιο πάνω άρθρο και επιβεβαιώθηκε ότι στο χώρο όπου βρισκόταν η κα Γρηγοριάδου δεν ήταν παρόν κανένα άλλο πρόσωπο. Τα πρακτικά αυτά, ως η μόνη αυθεντική πηγή πληροφόρησης, επιβεβαιώνουν ότι η Καθ' ης η αίτηση ενήργησε καθόλα νόμιμα.

Ως προς τη συνεδρία ημερομηνίας 21.3.2013, δεν επεξηγείται με ποιο τρόπο ενδεχομένως επέδρασε στο κύρος της επίδικης, μεταγενέστερης, απόφασης η διάσταση μεταξύ των πρακτικών και της βεβαίωσης σε σχέση με το θέμα της παρουσίας της κας Γρηγοριάδου, δεδομένης της φύσης της τελικής απόφασης και της ενημέρωσης που είχε το εν λόγω μέλος επί του θέματος. Σε κάθε όμως περίπτωση, επίσης επιβεβαιώνεται από τα πρακτικά - τα οποία, ως η αυθεντική πηγή πληροφόρησης, συνθέτουν την πραγματική εικόνα της όλης διαδικασίας - ότι η κα Γρηγοριάδου ήταν παρούσα στην υπό αναφορά συνεδρία. Κατ' ακολουθία και ο υπό εξέταση λόγος ακύρωσης απορρίπτεται.

(ε) Ισχυρισμός για παρανομία στο διορισμό του Αντιπροέδρου της Καθ' ης η αίτηση Ανδρέα Ανδρέου, λόγω πρόσδοσης αναδρομικότητας σε αυτόν και λόγω κατάληψης θέσης η οποία δεν

ήταν κενή, αλλά κενώθηκε παράνομα με ανάκληση του διορισμού της προηγούμενης Αντιπροέδρου πριν λήξει η θητεία της.

Τα γεγονότα που καλύπτουν το πρώτο μέρος του εξεταζόμενου λόγου ακύρωσης, της παράνομης, κατ' ισχυρισμό, πρόσδοσης αναδρομικής ισχύος στο διορισμό του Αντιπροέδρου είναι αδιαμφισβήτητα. Σύμφωνα με αυτά, η απόφαση για το διορισμό του Αντιπροέδρου κ. Ανδρέου λήφθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο αρχικά στις 27.9.2011. Στη συνέχεια όμως ανακλήθηκε, στις 20.6.2012, κατόπιν γνωμάτευσης του Γενικού Εισαγγελέα, ως παράνομη. Στις 3.9.2012 το Υπουργικό Συμβούλιο, αφού αποφάσισε την ανάκληση απόφασής του ημερομηνίας 16.6.2010, με την οποία είχε διοριστεί η κα Χριστίνα Χρίστου στη θέση Αντιπροέδρου, αποφάσισε τον επαναδιορισμό στην υπό αναφορά θέση του κου Ανδρέου. Στην απόφαση αυτή δόθηκε αναδρομική ισχύς από τις 28.9.2011.

Εισηγείται η πλευρά της Αιτήτριας ότι πουθενά στο περιεχόμενο του άρθρου 7 του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου, N. 158(I)/1999, δεν υπάρχει δυνατότητα πρόσδοσης αναδρομικότητας μετά από ανάκληση διοικητικής πράξης και ότι μόνο μετά από ακυρωτική

απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου επιτρέπεται η αναδρομικότητα και μάλιστα υπό ειδικές περιστάσεις.

Κατ' αρχάς, όπως ήδη λέχθηκε, ο διορισμός του Αντιπροέδρου έλαβε χώραν στις 3.9.2012, σε χρόνο δηλαδή προγενέστερο των συνεδριών της Καθ' ης η αίτηση που αφορούσαν την επίδικη απόφαση. Συνεπώς, ούτως ή άλλως, η όποια αναδρομικότητα δεν επέδρασε καθ' οιονδήποτε τρόπο στο κύρος των προσβαλλόμενων πράξεων. Περαιτέρω, ρητά καθορίζεται στο άρθρο 7(δ) του πιο πάνω Νόμου, ότι επιτρέπεται η αναδρομική ισχύς σε διοικητική πράξη, όταν αυτή ανακαλεί άλλη πράξη που είναι παράνομη ή που αντιβαίνει προς τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου. Η διοίκηση υποχρεούται όπως μετά την ακύρωση ή ανάκληση προβεί σε νέα κρίση και εκδώσει νέα απόφαση, η οποία έχει αναδρομική ισχύ και αρχίζει από το χρονικό σημείο της έναρξης της ισχύος της πράξης που ακυρώθηκε ή ανακλήθηκε. Υπό το πρίσμα αυτό, η ανάκληση παράνομης διοικητικής πράξης από τη διοίκηση εξισούται με ακύρωση της πράξης διά της διοικητικής οδού. Επομένως, ο ισχυρισμός της Αιτήτριας περί παρανομίας στο διορισμό του κου Ανδρέου ως Αντιπροέδρου λόγω παράνομης πρόσδοσης αναδρομικής ισχύος είναι εσφαλμένος και ως αβάσιμος απορρίπτεται.

Ως προς το δεύτερο λόγο ακύρωσης του υπό εξέταση κεφαλαίου, η πλευρά της Αιτήτριας εισηγείται ότι ο κ. Ανδρέου διορίστηκε ως Αντιπρόεδρος εις αντικατάσταση της προηγούμενης Αντιπροέδρου, της κας Χρίστου, η οποία είχε διοριστεί στις 16.10.2010 για χρονικό διάστημα πέντε ετών, δηλαδή μέχρι την 22.7.2015, αλλά ο διορισμός της ανακλήθηκε παράνομα, σύμφωνα με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομηνίας 16.12.2014 στην προσφυγή 1539/2011.

Όπως ορθά έθεσαν οι ευπαίδευτοι συνήγοροι της Καθ' ης η αίτηση, η απόφαση που προσβλήθηκε με την πιο πάνω προσφυγή ήταν η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερ. 14.9.2011, με την οποία ανακλήθηκε ο διορισμός της κας Χρίστου στη θέση Αντιπροέδρου. Όπως ήδη λέχθηκε, το Υπουργικό Συμβούλιο με μεταγενέστερη απόφασή του ημερομηνίας 20.6.2012, προγενέστερη δηλαδή της έκδοσης της απόφασης του Δικαστηρίου, αποφάσισε, μετά από γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα, να ανακαλέσει την προσβληθείσα απόφασή του ημερομηνίας 14.9.2011. Ανεκλήθη δηλαδή η ανάκληση του διορισμού της κας Χρίστου και η απόφαση ημερομηνίας 27.9.2011, του πρώτου δηλαδή διορισμού του κ. Ανδρέου ως Αντιπροέδρου. Στη συνέχεια το Υπουργικό Συμβούλιο, στις 3.9.2012, ανακάλεσε εκ νέου την απόφαση διορισμού της κας Χρίστου στη θέση Αντιπροέδρου και αποφάσισε το

διορισμό του κ. Ανδρέου. Υπό το φως αυτών των δεδομένων, η ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου στην προσφυγή αρ. 1539/2011 που ακολούθησε δεν επιδρούσε στη νομιμότητα του διορισμού του κ. Ανδρέου που έγινε στις 3.9.2012, δεδομένου ότι κατά το χρόνο του δεύτερου αυτού διορισμού η προσβαλλόμενη με την ανωτέρω προσφυγή απόφαση είχε ήδη εξαφανισθεί ως αποτέλεσμα της ανάκλησής της και αποφασίστηκε η εκ νέου ανάκληση του διορισμού της κας Χρίστου.

Εισηγήθηκε περαιτέρω η πλευρά της Αιτήτριας ότι και η πιο πάνω, δεύτερη απόφαση της Καθ' ης η αίτηση, ημερομηνίας 3.9.2012, είναι επίσης ακυρωτέα. Η απόφαση αυτή προσβλήθηκε με νέα προσφυγή υπ' αριθμό 1822/2012, το αποτέλεσμα της οποίας αναμένεται. Η δεύτερη ανάκληση του διορισμού της κας Χρίστου δεν προσβάλλεται με την παρούσα προσφυγή και δεν προβάλλεται οποιοσδήποτε λόγος ακύρωσης αναφορικά με την απόφαση διορισμού του κ. Ανδρέου ως Αντιπροέδρου της Καθ' ης η αίτηση. Αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής αποτελεί η απόφαση της Καθ' ης η αίτηση περί των τριών επίδικων παραβάσεων εκ μέρους της Αιτήτριας και η συνακόλουθη επιβολή προστίμου. Υπό το φως αυτών των δεδομένων δεν βρίσκει σύμφωνο το Δικαστήριο η εισήγηση των ευπαιδεύτων συνηγόρων της Αιτήτριας ότι η πιο πάνω απόφαση, ημερομηνίας 3.9.2012, μπορεί να κριθεί παρεμπιπτόντως στα

πλαίσια της παρούσας προσφυγής. Η απόφαση για ανάκληση του δεύτερου διορισμού της κας Χρίστου και η ταυτόχρονη απόφαση διορισμού ως Αντιπροέδρου του κ. Ανδρέου, είναι αυτοτελείς διοικητικές πράξεις, η νομιμότητα των οποίων επιβάλλεται να προσβληθεί στα πλαίσια ξεχωριστής προσφυγής, όπως και έγινε με την καταχώρηση της προρηθείσας προσφυγής υπ' αριθμό 1822/2012.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις επικυρώνονται. Τα έξοδα, πλέον ΦΠΑ αν υπάρχει, επιδικάζονται προς όφελος της Καθ' ης η αίτηση και εις βάρος της Αιτήτριας, όπως αυτά θα υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Α.Ρ. ΛΙΑΤΣΟΣ, Δ.

ΣΦ.

